Lőcse, 1908. szeptember 6. – Budapest, 1985. március 30.

Apja tisztviselő, vámügyi alkalmazott volt. 1918 után került a fővárosba, a kárpitos szakmában dolgozott, 1922–1926-ban Bakonyi Jenő kárpitos és lakberendező cégénél alkalmazták, majd az Újpesti Téglagyárban dolgozott. 1926-ban a segédlevél megszerzése után műhelybizalmi lett, majd 1926. szeptemberben csatlakozott az illegális kommunista párthoz. 1927-ben megválasztották a KIMSZ titkárának, 1928. augusztusban illegális kommunista tevékenységéért letartóztatták, három évre ítélték; 1931-ben szabadult. A Szovjetunióba emigrált, ahol 1931–33-ban a moszkvai Nemzetközi Lenin Iskola hallgatója volt. 1933 júniusában illegálisan hazatért, a kommunista párt budapesti bizottsága titkára, majd KB-tagja és magyarországi instruktora volt. 1936-ban visszatért Moszkvába, 1939-ig bútorgyári kárpitos volt. Középiskolai érettségit szerzett, majd történelem szakos ösztöndíjasként tanul a moszkvai Lomonoszov Egyetemen tanult. 1941-ban lett a Komintern munkatársa, 1943 és 1945 között politikai felvilágosító munkát folytatott a magyar hadifogolytáborokban, 1945 tavaszán az Igaz Szó c. hadifogoly újság szerkesztője. 1945. augusztusban visszatért Magyarországra. 1945-től 1948 őszéig a Szakszervezetek Országos Tanácsának titkára. 1949-ben, Bukarestben a Tartós békéért, népi demokráciáért c. kommunista elméleti folyóirat szerkesztő bizottsági tagja. 1950. februártól a Népművelési Minisztérium főosztály vezetője, 1953-ban kinevezték a Szikra Könyvkiadó igazgatójává, 1956. szeptember-októberben a pártfőiskola igazgatója, majd 1957. januárig a pártközpont munkatársa volt. 1957. januártól a Népszabadság szerkesztőbizottságának vezetője 1961. szeptemberig, a lap főszerkesztője 1977 és 1980 között volt. 1957. június 29-étől haláláig az MSZMP Központi Bizottság tagja, 1957. június 29-étől a Politikai Bizottság póttagja, 1959. december 5. és 1980. március 27. között rendes tagja volt. 1961 szeptemberétől 1965 júniusáig külügyi-KB titkár volt, 1965-66-ban az MSZMP KB Párttörténeti Intézet főigazgatója. 1967-től az MSZMP Politikai Főiskola igazgatója, 1975–1977-ben rektora, 1980-1983-ban ismét az MSZMP Párttörténeti Intézet igazgatója. A Magyar Tudományos Akadémia tagjává 1958-ban választották meg; Kossuth-díjat 1954-ben, Állami Díjat 1975-ben kapott.